

Sherlockiana

MEDDELELSER FRA
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK
THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Nr. 1, 2014 * 59. Aargang

Holmes: "You have attempted to tinge it with romanticism, which produces much the same effect as if you worked a

love-story or an elopement into the fifth proposition of Euclid." (*The Sign of Four*)

Redaktionen har modtaget følgende ms., signeret MSL:

(VISTNOK AF RENT TEKNISKE ÅRSAGER HAR HERR REDAKTØREN HENSTILLET TIL HERR REFERENTEN OM MULIGT AT MINIMERE DENNES TIL TIDER NOGET LØSSLUPNE BRUG AF FODNOTER TIL ET ABSOLUT MINIMUM. DETTE HAR DENNE SÅ HERMED FØRSØGT EFTERLEVET EFTER BEDSTE EVNE)

AARSMØDET 2014 I SHERLOCK HOLMES KLUBBEN FANDT STED 4. JAN.¹

¹ Og dette Aarsmøde var skam intet ordinært Aarsmøde; men et decideret—tør man i denne Sammenhæng tage Ordet i Mund?—*skelsættende 160 Aars Møde!* For Mesterens 160 Aars Fødselsdag blev i Sandhed fejret med behørig Pomp og Pragt! Selve Kierkegaards atmosfæremættede, 1800-Tals gamle Bymidte i København med dens brostensbelagte Smøger og bevarede Gaslygter satte saa sandelig den rette sherlockianske Stemningsramme for, hvad der ikke blot var Aftenens Møde, men som nok skal vise sig at blive endog hele Aarets Møde!

For nogle Medlemmer gik Vejen ned ad Memory Lane—for andre var det Lille Kirkestræde: men alle naede de før eller siden frem til Maven... og sikkert hjerteligt Syn og Gensyn, det var! "Maven" er nemlig her Navnet paa den nu genopstandne Restaurant i Skt. Nikolaj Kirke, hvor Aarsmødet fandt Sted i Løbet af 1990'erne. Og med Festsalens Egetræsbjælkeloft, Petroleumslamper, Guldstole og blyndfattede Ruder var det lige som at træde direkte ind i ikke mindre end selveste *Baskerville Hall!*

Og højt var der til Bjælkeloftet! Maden og Vinen, ja selv Selskabet var Superb! Til Eksempel kunne man her med Lethed gaa rundt mellem Retterne og konversere andre elskværdige Sherlockianere end lige sin nærmeste, men ikke mindre elskværdige Bordherre og -Dame, som alle var mødt op i deres stiveste Puds: fra nystrøgede Skjorter til victorianske Krinoliner; fra struttende Butterflys til "I am

SHER-Locked" T-Shirts! Jo, Aftenens Udskejelser var i Sandhed festlige og blev sparket i Gang med et spritnyt Ritual (amerikansk inspireret) baseret paa et meget gammelt Ritual, nemlig *Musgrave Ritualen*, da **Herr Bestyrelsesmedlem med Ret til Referat Michael Skov Lambek** ledte Forsamlingen med behørig Stentorrøst.

Herr Præsident Jens Byskov Jensen, BSI, havde sørget for at genindføre Traditionen med diverse sherlockianske Kuvertgaver, inkl. Pamflet med gamle skelsættende Forskningsbidrag fra Cimbrenes Arkiver, en genoptrykt Sygekassepublikation om Holmes Back in the USSR; samt en (lettere irrelevant) trykt Opfordring til trygt at bevare Roen og blot sætte sin Lid til Sherlock.

Herr fhv. Præsident Bjarne Rother Jensen medbragte de traditionelle Aarskrus designet af SP—eller var det SR?—som jo (selvfølgelig, det kunne enhver da se) afbilder Mesteren som et Mandelbrød—fraktisk talt. (Næste Aar kan man jo saa overveje at afbilde ham som Rorschach-Test—blot en Idé.)

Aftenens første store Applaus høstede Herr Præsident Byskov med sin Bekendtgørelse om, at Sherlock Holmes' 160 Aars Dag kunne fejres med FRI BAR: Og der var megen Applaus! Faktisk truede den højstemte og -røstede Stemning paa dette Tidspunkt ganske at overdøve Muligheden for almindelig Samtale, men bar' rolig: Barolo'en kom paa Bordet og fik hurtigt Samtalens lidt løsslupne Lydniveau til at finde sit rette Leje. Og da de ellers søde og diskret tjenende Aander omsider fattede den aabenbart ikke alt for slet skjulte Hentydning om at lade Flasken blive staaende paa Bordet, gik Alt op i en højere og blidere Enhed.

Og selve Menuen i Skt. Nikolaj passede smukt til Baskerville-lernes fyrstelige Omgivelser og var saa sandelig noget andet

end og meget langt fra det "Banke" (altsaa Bankekød uden Kød), man engang bød os i Fordums Tid:

Væk var ogsaa de forvirrede italienske Antipasti, og frem kom den superbt sammenhængende Skaal med Krondyr, syltet Skorzonerrod og frysetørrede Blaabær! (Dog er det nu endegyldigt empirisk bevist, at Æg altsaa *skal* pocheres ved mere end 63°.) Hertil dog en fortrinlig østrigsk Hvidvin.

Den fortrinlige Forret blev afløst af en Hovedret—endnu fortrinligere: Og psst var de knudebundne Purløg, og frem kom det superbe Svin, der endegyldigt beviste, at det er sandelig andet end And, der kan confiteres! Fløjlsblød Pastinakrème og flere Varianter af Kaal fuldendte Smagsindtrykket. (Det tilhørende Vand—baade med og uden Bobler—var maaske nok ikke gratis, men det kom dog i Glasflasker præget med det canoniske Aarstal 1895!) Isen til Kaffen var vist ogsaa en Himmerigsmundfuld, der dog overdøvedes og distraheredes en Smule af de fremragende Skaaltaler.

Og trods op til flere mere *eller mindre* conaniske Skaaler blev alle Proponenters Opfordringer dog fulgt og alle Skaaler drukket i *Warre's* luksuriøse 20 Aars *Tawny Port!*

Først løftede **Herr Mattias Boström, BSI**, en lille Flig og afslørede et lille Blik ind i en Forfatters forunderlige Arbejdsproces og i, hvor lidt Bund der egentlig kan være for en Forfatters Research: *absolut ingen!* Tilhørerne startede med at høre, hvor ACD og den Heraldisk-Genealogiske Forening "Der Adler" boede paa Universitätsstrasse i Wien, og endte med at skaale for *That Damn Elusive Miss Adler!*

Et af Klubbens nye Medlemmer, **Herr Jakob Levinsen**, fik dernæst sin Ilddaab med sin Tale, og Objektet for denne var ligeledes langtid *elusive*, men via saa umiddelbart ucanoniske Enheder som the Muppets kom man frem til, at bag enhver Mand staar en Kvinde (—og undrer sig...). I Holmes' Tilfælde er det *Mrs. Hudson*, saa der skaaledes!

Det andet af Klubbens nye Medlemmer, **Frau Thessa Jensen**, fik *sin* Daab med sin Skaal for *Broder Mycroft*, der som sand Hedonist ikke blot ville have værdsat Aftenens Middag; han kunne ogsaa have udtænkt, iværksat og orkestreret hele Aftalen med Watson som Sherlocks Følgesvend. Saa der skaaledes!

Til de maaske lidt mere *u*canoniske Skaaler hørte først **Herr Vicepræsident Svend Ranilds**, der via en traditionel *Fine Collection of M's* (dog med mulig Undtagelse af Mycroft Holmes og Mydear Watson!) naaede frem til den mere utraditionelle, men altid *Gallant Murray*, der ikke blot formaaede at redde Watson i 1887; selvsamme Murray var i Stand til denne Heltegerning, *fordi han ogsaa reddede J. Habakuk Jephson allerede tre Aar forinden!* I Sandhed skelsættende! For ikke at sige direkte Skaalsættende!

Dernæst proponerede **Fru Bestyrelses-Medlem Mia Stampe Lagergaard, BSI**, for et andet "M": en Herre ved Navn *Moriarty*; om det nødvendige Had-Kærligheds-Forhold mellem Mesterdetektiv og Mesterforbryder; og om sit lidt ambivalente Forhold til sit eget *BSI Investiture "Dynamics of an Asteroid!"* Trods Genstanden for den foreslaaede Skaal afsluttedes Propositionen dog med netop dette: en Skaal! (Næste Aar maa vi se, om nogle af de Tilstedeværende virkelig vil sidde sligt overhørigt og ikke opponere...!!)

Til slut sammenlignede **Herr Palle "I am SCHANTZ-Lauridsen"** sin Skaal for det sidste "M" som at skaale for Pia K. paa Enhedslistens Aarsmøde! Hvis Forbrydelsens Napo-

leon er ét M, og den værste Mand i London et andet (og hvis John Clay er den 4. klogeste og den 3. drigstigste); hvem er saa det "2. farligste M"? Jo, det lykkedes Herr Lauridsen at provokere Selskabet med saa kontroversielle Emner som arvelig, genetisk Disponering og Frenologi (én Mands "do-med Forehead" er en Andens høje Tindinger), inden Konsensus trods alt naaedes om Skaalen for *Col. Moran*. Næste Aar maa vi virkelig se at mande os op og komme med flere Mishagsytringer og klart mere Buhen! (Over den Propone-rede altsaa—ikke over Proponenten.)

En Form for orkestreret Buhen kom der med "Tante Clara", da Bestyrelsen fik bevist, at de kan andet og mere end blot bestyre; og med firstrengt

Solostemme og seksstrenget Akkompagnement blev Klubbens Slagsang afsunget med mere Karakter, Bravur og Schwung end nogensinde før!

Senere paa Aftenen blev Herr Bestyrelses-Medlem Ranilds sædvanligvis afsindigt svære Quiz som Traditionen ganske foreskriver vundet af den sædvanligvis afsindigt alvidende **Herr Nils Nordberg, BSI**. Skal vi næste Aar ikke bare være enige om blot *at overrække* Nils Præmien med det samme, og saa paa den Maade spare baade Tid og Kræfter...?

(Hvis Nogen ikke naaede at se den flotte Præmie, kan det her afsløres, at det var en bæredygtig Mulepose paatrykt Mesterens Kontrafej. (Og hvis Nogen skulle være interesseret, kan den vist stadig erhverves hos en ikke nærmere bestemt københavnsk Boghandel...))

I det hele taget er det vist længe siden, saa mange distingverede Medlemmer af Klubbens amerikanske Storesøster, BAKER STREET IRREGULARS, har været til Stede ikke blot ved én, men ogsaa samme Lejlighed: Sidste af Slagsen inkluderede **Herr Anders Hammarqvist, BSI**, der forsøgte at formumme sig bag et til Aarstiden passende *Jultomte-Skæg*. (Det kræver jo ingen Sherlock Holmes at deducere, at Santa Claus jo blot er en moderne Udgave af Skt. Nicolai! Se bare, hvordan det hele hænger sammen!)

Endnu senere paa Aftenen fortsatte Herr Boström med at løfte endnu større Flige og afsløre endnu større Indblik i Forfatterens Arbejdsproces ud fra sin prisvindende Bog, *Från Holmes Till Sherlock*. Hans Viden om Emnet er i Sandhed *saa* bundløs, og han skriver og videregiver det *saa*

gerne, at han til Eksempel adskillige Gange har faaet spærret sin Twitter-Konto! (Som efter sigende skulle være det samme som at faa spærret sin Bank-Konto—bare endnu værre!)

I det hele taget blev mange sherlockianske Emner berørt i Aftenens Løb, der med al ønskelig Tydelighed viser, at Klubbens Medlemmer skam ikke ligger paa den gamle, lade Side, men gerne kaster sig udi Nutidens nymodens Strømninger: lige fra BBC SHER-

LOCK og Lars Mikkelsen—til Ophavsret-Debatten om *Who Owns ACD*, osv. Desværre blev det aldrig for alvor opklaret, hvad dette "Tumblr" egentlig er for noget...

Alt i alt kan konkluderes, at større Samling af søde og kloge Mennesker skal man lede længe efter!

Da der alligevel ikke var Tid til Tante To, kunne alle blot gaa hjem og vente et Døgn paa at se 1. Afsnit af 3. Sæson af BBC SHERLOCK, og jo, Palle, vi er skam alle SHER-locked.

Vi ses den 10. januar 2015! Anden tid—samme sted: Maven paa Skt. Nicolaj!

(Her kunne man jo saa indsparke en lille Slutnote om, at Vejen til de fleste Mænds—og Kvinders—Hjerte jo som bekendt gaar gennem Maven. Men det skal man nok undlade.)

GENERALFORSAMLINGEN I SHERLOCH HOLMES KLUBBEN FANDT LIGELEDES STED 4. JAN.²

² (FOR REFERAT AF ANDRE MØDER SAMME DATO, SE VENLIGST FODNOTE 1.) Og denne generalforsamling var skam en ganske ordinær forsamling—dog med et ganske ekstraordinært, ærefuldt udkomme!

Først blev **Herr Æresmedlem Erik Drewsen** traditionen tro valgt til dirigent med stor applaus! Herr medlem Lambek blev valgt til referent. ... Med applaus ... Efter kun lettere opfordring ...

Selvom Dr. D (ikke Doktor Drewsen, men Dirigent Drewsen!) savnede at se de nyvedtagne love fra sidste Årsmøde på tryk, kunne han dog erklære generalforsamlingen for lige lovligt indkaldt. Herr Redaktør Ranild oplyste her, at det faktisk er, hvad der officielt går under betegnelsen en RS: altså en "redaktionel smutter" [og kan her oplyse at lovene faktisk blev trykt i *Sherlockiana*; i nr. 1, 2013 - Red.].

Herefter kom herr Præsidenten i sin årsberetning ind på, at det nu elektroniske *Sherlockiana* skyldes portoudgifter; at Horsens Krimimesse oplevede en hel del venstrehåndsjournalister—*men kun én Ranild!* (applaus); at flere medlemmer burde overvære Ålborg Galop, som desværre er underlagt OFRSØNL: altså de "Officielle Fællesnordiske Regler for Sidste Øjeblikks Nedsættelse af Løbsdatoer", mod hvem selv guderne kæmper... Beretningen godkendt med applaus!

Herr Skatmester Alvin Andersen kundgjorde så sin egentlige bevæggrund til, at han ønsker at stoppe som Skatmester: Før så han bare godt ud; nu skal han bruge briller for at se godt (ud) ... og derfor kan han ej heller længere tælle så godt ... Han kunne dog forsikre medlemmerne om, at Klubben på ingen måde har været medvirkende til at vaske sorte penge hvide (applaus). Og endskønt det eneste tal, der nævntes, var 4060 kroners underskud kunne **herr Revisor Torben Carlsen** omend nødtvungent gå med til at godkende skatmesterregnskabet. Herefter kunne revisoren modtage genvalg, selvfølgelig også med applaus!

Herefter rekonstituerede bestyrelsen sig selv med den mindre ændring, at fhv. Skatmester Andersen blev nyt menigt medlem, hvorimod fhv. menige medlem Lambek fremover skal mestre skatten. Hvis han skal følge Alvins eksempel og sidde på posten i lige så mange år, som der er trin op til Baker Street 221B, kan han regne med at slippe i 2031 (!). Og det er ikke nogen let arbejdsbyrde, der venter: Det er nu op til den ny Skatmester at få ændret den graverende stavefejl, som den gamle forgæves har kæmpet med at få rettet i 17 år: at kontingentet ifølge girokortet indbetales til *Sherloch Holmes Klubben!*

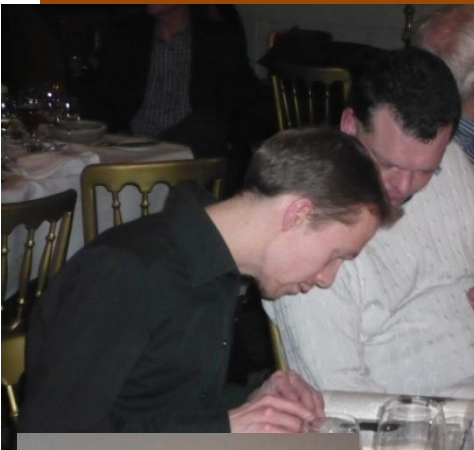
Ellers kunne generalforsamlingen afsluttes med ikke mindre end *to* fuldtud ærefulde og ærligt fortjente æresbevisninger!: Først blev (fhv.) Skatmester Andersen straks ophøjet fra sit ganske kortvarige menige medlemskab til nyt ÆRESMEDLEM for lang og tro tjeneste med skatten og skattede anekdoter herfra.

Hvorefter fhv. Præsident Rother blev udnævnt til ÆRESPRÆSIDENT for lang og tro tjeneste bl.a. med at indføre traditionen med årskrus og for at ophøje *Sherlockiana* fra kopieret nyhedsbrev til firfarvetrykt tidsskrift! Rent *en passant* gjorde d'herrer opmærksom på, at de nu begge er i den position, at de selv kan vælge, om de ønsker at betale kontingent (!). Disse hædersbevisninger høstede nok aftenens største ekstråplaus! (*Ingen dobbelt-a'er her.*) Hvilket siger ikke så lidt.

Under pkt. Evt. opdaterede **herr Christian Monggård** de fremmødte om Klubbens nye liv på hhv. hjemmeside, facebook og de 75 "følgere", der er på Twitter. Om det så er Klubbens følgere, eller Christians egne personlige, får stadig stå hen i det uvisse ...

Sluttelig kunne Dr. D konkludere generalforsamlingen for ophørt i god ro og orden. Ikke uden applaus ●

Interview med Lars Mikkelsen

Ved Mia Stampe Lagergaard

Mange af Sherlock Holmes Klubbens medlemmer har givetvis – i lighed med en pæn andel af de danske tv-seere – med spænding fulgt den BBC-producerede serie *Sherlock*. Den tredje sæson havde premiere på BBC den 1. januar i år, og blev umiddelbart herefter vist på dansk tv.

Et af højdepunkterne – og ganske særligt for Sherlock Holmes Klubben – er, at den danske skuespiller Lars Mikkelsen spiller den nye superskurk i en af episoderne, der nok så kryptisk hedder *His Last Vow*. Mikkelsens karakter, Charles Augustus Magnussen, er en fortolkning af *The Master Blackmailer* – *Charles Augustus Milverton* – og episodens titel bærer samtidig toner fra novellen *His Last Bow*.

Klubbens udsendte mødte i efteråret en veloplagt Lars Mikkelsen i hans lejlighed på Vesterbro til en snak om serien, om særligt det at spille skurkeroller, om litterære lidenskaber og kommende store roller. Interviewet bærer således præg af at være gennemført før premieren.

Denne serie, hvor Arthur Conan Doyles historier om Sherlock Holmes og Doktor Watson nyfortolkes og løftes ind i en moderne, elektronisk pulserende nutid, har opnået ualmindeligt stor succes. Jeg er selv begejstret over seriens evne til at twist et velkendt tema og over, at nogle af detaljerne er så sofistikerede, at man skal kende de oprindelige historier ret godt for at opdatere dem. Hvad er det, den her serie kan?

Æren skal naturligvis tilskrives hele holdet bag, men dog i ganske særlig grad manuskriptforfatterne Mark Gatiss og Steven Moffat (også executive producers), og de ledende skuespillere Benedict Cumberbatch (Sherlock Holmes) og Martin Freeman (Doktor Watson). Episoderne hænger virkelig godt sammen på manuskriptplan. De er intelligent lavet, og de opfordrer til den intelligente tilskuer. Man bliver ikke fodret, men er som seer hele tiden en lille smule på bagkant. Tingene bliver afsløret, før man selv har gættet dem. Det synes jeg er ret flot at kunne i en tid som denne, hvor vi er så hurtige, vi har så mange medier og er så vant til at afdække ting på forhånd. Så at formå det er godt gået.

For mit eget vedkommende vil jeg sige, at det er uhyre sjældent, man får så godt et manuskript i hænderne. Det var vanvittigt godt skrevet. Selv om jeg kun kender nogle af de oprindelige historier, kan jeg mærke, at manuskriptforfatterne er så meget inde i dem. De forlader ikke universet med mysterier og opklaring, de opdaterer bare og fortolker – og

giver plads til spillet mellem Holmes og Watson, som jo også er noget af det, der fascinerer. Serien har en gennemgående streng, som man kan mærke har et helt andet fundament end det, et mere almindeligt nyskrevet detektiv-manuskript har. Det var bare smadder godt. Simplethen.

Det var Nick Hurran, der instruerede den her episode, og han var bare god. Men jeg har nu kun godt at sige om alle. Det var en fantastisk oplevelse. Mark Gatiss er også skøn, og han var hele tiden til stede for at støtte op om indspilningen. Man stod som skuespillere aldrig alene med hinanden og instruktøren, der var hele tiden nogle andre at diskutere med. Jeg har aldrig før oplevet, at manuskriptforfattere fulgte produktionen så tæt, faktisk. Men serien er et kært barn for dem alle sammen, så de værner overmåde om den – på en positiv måde. Ikke sådan, at der er noget, man ikke må. De er bare meget til stede under hele processen, og det synes jeg var vidunderligt at mærke.

Man kunne godt have en smule præstationsangst over at kaste sig ud i en moderne Holmes-fortolkning.

I den grad, det tror jeg også. Det kunne også på mange måder være gået enormt galt at lave sådan en nyfortolkning som denne serie. Men netop fordi Gatiss og Moffat er så vidende og så nørdede – ja, de kunne jo være en del af jeres selskab – så var det også netop dem, der skulle tage den chance at føre historierne op til nutiden. Det er jeg overbevist om.

Men det er også et genialt træk, at de ikke laver så mange. Dermed formår de at holde høj kvalitet på det, de producerer. Når de ikke laver ti episoder i træk, men kun tre ad gangen, bliver der en enorm sult efter ”hvad sker der så?” Og jeg ved i øvrigt heller ikke, om der kommer flere sæsoner end denne.

Jeg bemærker det fornuftige i, at man ikke har ambition om at bruge samtlige oprindelige historier, for de er ikke alle lige velegnede.

Det knækkede Granada nakken på, da de med alle midler skulle vride det sidste ud af Conan Doyles fortællinger og af Jeremy Brett. Men der var slet ikke kød nok på alle historierne, så de sidste indspilninger er som bekendt ikke nær så gode, som de første.

Serien har – som du nævner – et særligt vellykket spil mellem Holmes og Watson og formår at vise, at der er en gensidig afhængighed mellem dem. Hvordan opfatter du hovedpersonerne?

Hovedfiguren Holmes er jo i sig selv så enigmatisk, så myteomspundet, fordi det her geni ”bare” ved at observere kan

deducere sig frem til alt muligt. Hele tiden med et element af realisme. Man *kunne* måske virkelig være så genial, hvis bare man slog sine sanser til. Så figuren appellerer til den enkelte om at have sin opmærksomhed vagt.

Watson er tiltrukket af eventyret omkring Holmes, men er samtidig også hans støtte. De to har lige meget brug for hinanden. Og den der vidunderlige forbindelse mellem Holmes og Watson synes jeg er lykkedes ualmindeligt godt i den her serie. Såvel som at udtrække og fortolke det, der karakteriserer de to hver for sig.

Sherlock Holmes er en figur - lidt som Hamlet - der er blevet fortolket så utroligt mange gange, og alle har en forestilling om, hvordan den rigtige Holmes er. Kunne du tænke dig at spille Sherlock Holmes?

Holmes, ja det vil man jo altid. Jo, for fanden! Jeg synes i virkeligheden,

Jeremy Brett, som jo spillede en klassisk Holmes i victoriansk tid, var fantastisk god. Men jeg synes godt nok at Benedict er det rigtige valg til den her serie. Hold da op, hvor får han meget ud af den rolle. Så jo, jeg kunne godt tænke mig at spille Holmes, men jeg synes, de har fundet de rigtige skuespillere til den her serie.

Skal der noget særligt til?

Sherlock Holmes skal spilles af en skuespiller, der har det der-særlige. Benedict er sådan en, og han har samtidig det nødvendige intellekt. Han er hyperintelligent. Og man skal nok være virkelig intelligent for at dække den rolle godt. Jeg tror altså ikke, man kan spille sig til at være det. Det er en del af figuren, og man skal besidde en eller anden form for artikulerethed og hurtighed. Og det har han.

Men også Martin (Freeman) er perfekt til sin rolle. Og de er simpelthen nogle vidunderlige mennesker at være og spille sammen med. De er så skønne, de to. Så i virkeligheden har det været meget enkelt at indspille historien. Nu kan jeg kun håbe, det bliver godt.

Moffat og Gatiss fortæller i et interview på BBC, at Milverton i de oprindelige historier er den ledende af de lede og en af de ganske få personer, som Holmes oprigtig **hader**. Holmes bekæmpede Moriarty og er sikkert glad for, han er død, men han hadede ham ikke på samme måde, som han med afsky omtaler Milverton

Og nu spiller du Magnussen/Milverton. Er der forskel på at spille the good guy og the bad guy?

Jah, men fremstillingen afhænger også af typen af produktion. I en tv-serie er der et længere forløb at bygge figuren op på, og dermed skal man ikke fortælle så meget ad gangen. Hvorimod spillefilmformatet er et andet, der skal i højere grad fortælles mere i hver scene.

Og når det kommer til skurkene, skal man tit spille hårdere ud. Fordi de er ofte larger-than-life. Tænk på Shakespeares Richard III, så har du ondskaben inkarneret. Og ondskaben har det med at være større end selve livet.

Så der er ikke noget, der hedder underspillet ondskab?

Jo, bestemt. Og det har vi også efterstræbt med Magnussen i Sherlock-serien. Både fordi den superskurk, Holmes ellers er konfronteret med, har et hårdt udspil, men også fordi Magnussen er så magtfuldkommen. Så har jeg ikke følt, der

var nogen grund til at slå alt for meget ud med vingerne, fordi ... men nu kommer jeg ind på noget, vi ikke kan snakke om...

... Ja, og jeg kan jo heller ikke spørge dig, om du i din rolle bliver slået

ihjel eller sådan noget, for det må du ikke sige, men det ville være interessant at vide, om der var chance for at du dukkede op i en episode mere?

Jeg tror det ikke, men man ved jo aldrig. Vi havde det i al fald godt sammen - så lad os se, hvad der sker. Jeg er ked af det, jeg kan ikke sige spor.

Lars Mikkelsen slår ud med hænderne og griner. At fortælle om sin rolle i en endnu ikke annonceret episode er som at gå som katten om den varme grød. Han er meget påpasselig med ikke at røbe det mindste.

Moffat og Gatiss beskriver Magnussen som en skurk af en hel særlig samvittighedsløs støbning, som nok skal give os et virkelig gys. Ved du, hvorfor de lige slår ned på dig til rollen som superskurk?

Jeg ved kun, at Gatiss og Moffat ønskede at kante figuren lidt i forhold til den oprindelige. I dette manuskript er han udlænding, hvilket også giver ham mulighed for en kommentar på det at være englænder og på det engelske samfund som sådan. Så det er noget udefrakommende. Men ud over det, så ved jeg ikke, hvorfor de valgte lige præcis mig. Men de har vel ment, jeg kunne gøre det.

Hvor lang tid tager det egentlig at lave den her serie?

Det tager 5-6 uger at indspille en episode. Optagelserne er for størstedelen gennemført i Cardiff, og det skyldes bl.a., at London er ekstremt svær og omkostningsfuld at optage i. Man kan fx ikke bare lige lukke en gade af i London. Men Cardiff har nogle fine studier og gode forhold i det hele taget til at optage i. Så har de en uge eller to i London hvert år til at skyde nogle udendørs scenarier.

Men den samlede produktionstid er naturligvis længere. Først er der jo et manuskript, der skal skrives - det tager måske et halvt år. Dernæst er der en præ-produktionsfase, hvor manuskriptet gennemgås og tilpasses. Efter indspilningen skal det hele klippes sammen, lyden skal justeres, og til slut skal det hele colour-grades, så det har en karakteristisk skygge og tone og bliver lækkert at se på. Endelig skal det jo lanceres, hvilket også tager et stykke tid. Og efter lancering kommer hele afviklingen. Så det er omstændeligt og i virkeligheden 2-3-årige processer. Og jeg vil sige, at noget af det, som er slående ved den her serie, er den høje produktionsværdi. Man fornemmer virkelig, der er brugt nogle penge for at få en høj kvalitet.

Du fortalte, at du var vild med Jeremy Brett som den klassiske Holmes. Han er også min foretrukne Holmes på skærmen. Men den bedste produktion, jeg kender, er til gengæld et radiodrama - også af BBC - som over en 10-årig periode lavede alle historierne med Clive Merrison og Michael Williams i hovedrollerne som hhv. Holmes og Watson. Radiodrama er på den ene side lidt gammeldags, men sætter på den anden side fantasien i gang på en helt anden måde, end hvis man får billederne præsenteret. Og et radiodrama er netop ikke bare oplæsninger, der er også en manuskriptforfatter, som har omsat selve historien og løftet den ud til at være dialog- og handlingsbaseret.

Ja, lige netop. Og jeg kan godt forestille mig, at Sherlock Holmes vil fungere rigtig godt dramatiseret til radio. Mig og min lillebror er vokset op med flere hørespil på dansk - bl.a. *Mordets Melodi* - som Bodil Ibsen senere iscenesatte som film. Og det var smadder godt på radio. Vi sled simpelthen det kassettebånd op. På bånd havde vi også *Gaslys*, som senere blev filmatiseret med Ingrid Bergman. Den var altså også fantastisk.

Fordi man nemlig ikke får det hele præsenteret, men selv laver sine egne billeder.

Radioen har som medie lidt af det samme som bogen. Når du læser en bog, laver du også dine egne billeder i den udstrækning, forfatteren kan få dig til at se dem. Og radioen formår at lave den skrøbeligste overføring af et stykke litteratur, fordi der er stadigvæk er det tilbage, at du skal danne billederne selv. Hvorimod på film, så går vi hele vejen og laver billederne for folk, men så kan man også samtidig dreje på mange andre virkemidler.

Jeg har også lidt forskelligt materiale med, og vi taler løst og fast om Conan Doyle, Watson og Sherlock Holmes-fortællingerne generelt. Lars Mikkelsen morer sig vældigt over at høre om de victorianske læsers vrede reaktion overfor Conan Doyle efter Holmes' exit ved Reichenbach-vandfaldet, og vi sammenligner det med seerstorm på DR og byger af hade-mails.

Vi snakker også om, hvad Sherlock Holmes-forskning egentlig drejer sig om. Jeg fortæller om Sherlock Holmes-selskaber, hvordan det første - Baker Street Irregulars - opstod i New York, og ikke mindst om Sherlock Holmes Klubben i Danmark. Vi er jo i virkeligheden en lille flok nørder, som - drevet af begejstring for en fælles passion - har sluttet sig sammen i en lille mærkelig forening. Det er en følelse, Lars Mikkelsen intensivt nikker genkendende til.

Jeg kan så godt forstå det! Men jeg er jo også erhvervsskadet selv, ha, ha. Jeg har det på samme måde med Shakespeare. Og jeg siger dig, det er ikke en meget større forening. Mange ser Shakespeare som noget særligt højliterært. Hvilket nogle tekster selvfølgelig er. Men hvis de grundlæggende ikke fungerede, så ville de jo ikke sige os noget. Så man bliver også betragtet som meget nørdet, når man sætter et stykke af Shakespeare op. Jeg hører hver gang folk spørge: "Hvorfor det? Hvorfor ikke sætte noget nyt op? Nu har vi set ham så mange gange." Men det er jo fordi, der grundlæggende er noget, som bare er godt i de fortællinger. Både i handlingen og måden, den fortælles på, ikke? Når jeg underviser unge skuespillere, elsker jeg at få dem til at se fidusen ved Shakespeare.

Så ja, jeg kan sagtens forstå den nørdede interesse. Jeg har selv en lidenskab for digtsamlinger, og jeg håber en dag for alvor at få tid til at dykke ned i Dostojevskij. Og så er der jo i øvrigt masser af foreninger som jeres - der er også et Dickens-selskab og et Poeselskab og ...

... ja netop! Og tænk, begge de to danske selskaber er stiftet af medlemmer af Sherlock Holmes Klubben. Det er en lille verden!

For nu at komme tilbage til skuespillet, vil jeg høre, hvordan har det været at optage i England?

Jeg var derovre i en måneds tid, men hvis der var flere dage, hvor jeg ikke var på, så tog jeg hjem. Man kommer til at rejse noget frem og tilbage, når man vil forsøge det her med at spille i udlandet, men stadig bo i Danmark. Så bliver man sådan lidt rejsende i teater. Man bor i sin lille kuffert. Så pakker man ud, så spiller man sine ting, og så tager man hjem igen. Lidt ligesom en sælger, ha ha.

Du har fortalt mig, at du har taget fri fra teateret for at hellige dig film de næste par år. Og lige nu er der optagelser i gang

af den europæiske serie The Team, hvor du spiller kriminalinspektør Harald Bjørn.

Ja, det er rigtigt. Jeg håber, at der bl.a. med Sherlock bliver slået et ordentligt hul til udlandet, og jeg kan mærke, at interessen er der. Det er nu, muligheden åbner sig for at komme lidt uden for landets grænser, og den mulighed skal prøves af. Indtil videre er det gået meget godt med det at spille på et andet sprog. I starten bruger man meget energi på at sidde med ordene i hovedet og kan ikke spille helt så frit, som man gør herhjemme. Men efterhånden så kommer især engelsk til mig nu, så jeg begynder også at tænke på engelsk, når jeg har været der et stykke tid. Og så bliver det enkelt.

Man må også som skuespiller have en mentalitet, der accepterer, at man ikke kender arbejdsbetingelserne ret lang tid frem. Du ved ikke, hvor du er om to år.

Ja, og i starten var jeg sgu' ikke så god til det. Jeg var bange og ville gerne have lidt mere føling med fremtiden. Men efterhånden erkender og accepterer man, at det er altså betingelserne: Man kender ikke arbejdet lang tid i forvejen og man skal også kunne navigere i flere produktioner samtidig. Lige nu ved jeg fx noget 7 måneder frem, og derefter ved jeg ikke, hvad der så skal ske. Og det har jeg forliget mig med. Det er også lidt frihed i det.

Lars Mikkelsen, du skal have tusind tak for den tid, du har givet os, og held og lykke med de kommende projekter og udlandseventyret.

Fra Sherlock Holmes Klubbens side er vi bare begejstrede for, at en dansk skuespiller har markeret sig i en international Sherlock Holmes-produktion. Danmark har faktisk en historie på det område, der går langt tilbage, idet vi var et af de allerførste lande, der lavede film med Sherlock Holmes. Det er dokumenteret her i bogen The Great Northern Adventure af Bjarne Nielsen, som fortæller historien om, hvordan man ved en tilfældighed fandt en del dokumentation samt en samling gamle fotografiske glasplader med stills fra Nordisk Film fra 1900-tallets første årtier. En af filmene har endda overlevet. Handlingen har tilsyneladende intet med de originale historier at gøre, og det er en lille halvtyk mand, der spiller Holmes...

Viggo Larsen ... nej, hvor spændende. Man kan jo se både settings og hvem, der har spillet hvad! Det er virkelig skægt! Der var en stor filmproduktion ude på Nordisk Film på det tidspunkt, og vi var på mange måder førende med film, men den her filmhistorie anede jeg simpelthen ikke noget om. Er der lavet flere?

Ja, men de har som sagt blot benyttet Sherlock Holmes til egne historier. Filmene var relativt korte, og som stumfilm var de også nemme at eksportere til Europa, man skulle bare skifte teksten mellem scenerne til et andet sprog. Man kan se, at den film, som har overlevet, formodentlig er filmet nede omkring de små haver på Frederiksberg og i Valby.

Hvor er det altså sjovt at se. Vi er slet og ret nogle af de første med Sherlock Holmes-film! Det vil jeg fortælle dem i England - de vil blive helt elektriske. ●

Fra præsidentens bord

I 2014 er der Krimimesse i Horsens lørdag d. 5. og søndag d. 6. april. Se krimimessen.dk. Vort svenske medlem, Mattias Boström, BSI er på programmet og taler om sin bog *Fra Holmes til Sherlock*, som netop er udkommet på dansk. Bogen har fået gode anmeldelser, og de medlemmer der deltog i klubbens Aarsmøde d. 4. januar fik lejlighed til at møde Mattias, som fortalte om arbejdet med bogen.

Bestyrelsen har i år valgt ikke at have en stand ved Krimimessen. Det skyldes, at forholdene for stande på messen er ændret, samt at vi i bestyrelsen ønsker at forny vores præsentation på messen. Tanken er at vende tilbage til Krimimessen med en klubstand på et senere tidspunkt.

Ved klubbens Aarsmøde blev Alvin Andersen udnævnt til Æresmedlem efter lang og tro tjeneste som Skatmester. Alvin Andersen har på fornemmeste vis udført jobbet som Skatmester i 17 år - dette magiske tal er som bekendt identisk med antallet af trappetrin op til lejligheden i 221B Baker Street. Ved mødet blev Bjarne Rother Jensen udnævnt til Ærespræsident for sit store engagement som præsident.

Vi byder velkommen til redaktør og oversætter Lasse Rask Hoff, der er optaget som fulgyldigt medlem af klubben. Som "irregular" må han nu "go everywhere, see everything, overhear everyone," som de conaniske skrifter så smukt proklamerer. Lasse Rask Hoff er aktiv i udgivelsen af Conanen ved forlaget Rosenkilde & Bohn. Han deltog som gæst ved Aarsmødet, hvor det blev tydeligt, at han ikke blot er i stand til at observere men også kan deducere - en evne, Holmes som bekendt lægger megen vægt på.

Desuden byder vi velkommen til Asta Schantz Koch, der læser film- og medievidenskab ved Københavns Universitet. Astars tilgang til Sherlock Holmes skyldes efter eget udsagn primært BBCs serie *Sherlock*. Men serien har desuden fået hende til at dykke ned i Conanen for dér at uddybe sit kendskab til Holmes. Hendes bachelorprojekt "#SherlockLives - BBC's *Sherlock*: Når en tv-serie bliver tværmedial" kommer delvis til at danne grundlag for en præsentation, som Asta holder sammen med sin far, Palle Schantz Lauridsen, ved et seminar i London i april.

Ved galopløbene *Silver Blaze Sweepstakes* og *Professor Moriarty Memorial* i Aalborg sidste år efterlyste Ann-Charlotte Nielsen navne med conanisk relation, som hun kunne døbe sine galopheste. Ann-Charlotte driver til daglig AC Racing, og hun har vundet *Silver Blaze* i 2009, 2010 og 2011 og blev nr. 2 i 2007. *Professor Moriarty* vandt hun i 2006 og 2012, og hun blev nr. 2 i 2009 og nr. 3 i 2008. Til to nyfødte galopheste ønskede Ann-Charlotte navne med relation til Sherlock Holmes-historierne, og klubbens medlemmer blev derfor spurgt til råds. Mr Wiggins er en hingst efter Special Quest og Marina Belle. Han er født i Øster Hurup hos Morten Nielsen. Mrs Hudson er en hoppe efter Special Quest og Caviar. Hun er født i Sabro ved Århus. Begge mødre er importeret fra England. Så bliver det næppe finere.

Jens Byskov Jensen ●

“Der fik vi jer!”

Lanceringen af *Sherlock III*

Af *Palle Schantz Lauridsen*

Sidste afsnit af 2. sæson af BBC's *Sherlock* var dårlig nok gået over skærmen, før seriens skabere, Steven Moffat og Mark Gatiss, var ude med hver deres nogenlunde enslydende twitter-besked. Det skete samme aften, som episoden havde været vist på BBC, 15. januar 2012. Beskederne var direkte henvendt til mange *Sherlock*-fans, der fulgte de to herrers tweets: 'Selvfølgelig kommer der en tredje sæson - den blev bestilt sammen med sæson to. Der fik vi jer!', skrev Moffat.

Internetbrugerne reagerede hurtigt på afslutningen af episoden. Der blev fremsat allehånde teorier om, hvordan Sherlock kunne overleve springet fra taget på St. Barts, men der skete også andre ting på nettet.

#IBELIEVE IN SHERLOCK

Allerede 16. januar 2012 postede den 22-årige, svenske Mika Hallor et blogindlæg på tumblr. Det hed #IBELIEVE IN SHERLOCK og satte gang i en bevægelse, der kunne minde om et aktivistisk kunstprojekt. Klassiske sherlockianere siger, at Holmes og Watson er virkelige personer. Udgangspunktet i Hallors blogindlæg var omvendt, at *Sherlock*-fans skulle lade, som om de selv var fiktive personer 'i seriens univers': Hvordan ville vi reagere, hvis vi levede i *Sherlocks* verden, og vores helt blev anklaget for at være en svindler?

Man skulle ikke bare ved middagsbordet tale om sin frustration over, at Sherlock blev anklaget for at være en svindler. Man skulle tro på Sherlock, handle og tage parti - i den virkelige verden. I *Sherlock* spiller internetets blogs en vigtig rolle, og der er også en del graffiti, især i episoden *The Blind Banker*. Med det som udgangspunkt blev *I believe in Sherlock*-bevægelsen et udbredt internet- og street art-fænomen, der luftede ønsket om at rense Sherlock for de anklager, Moriarty havde sat i scene.

'Hvem er Mary?'

Producenterne på deres side var dygtige til at holde Sherlock-gryden i kog. Allerede i foråret 2013 begyndte de med små tweets og forskellige andre digitale appetitvækkere at puste til fansenes glødende interesse for serien. Det blev de ved med hen over sommeren, og i slutningen af november begyndte de for alvor at bære ved til bålet. 23. november fyldte tv-serien *Dr. Who* 50 år, og BBC udbyttede det tætte forhold både produktions- og fansiden mellem *Dr. Who* og *Sherlock* til at begynde for alvor at vække Holmes til live igen.

Først på dagen genåbnede man Johns blog på BBC's hjemmeside. I bloggen fortalte John om, hvor svært det var at acceptere Sherlocks død, og han fik straks 12 kommentarer. Hans psykolog, den gamle ven Stamford og Mrs. Hud-

son var blandt dem, der skrev; mest interessant var, at en 'Mary' foreslog, at de skulle gå ud og få en drink senere. Johns søster blandede sig også i debatten og sluttede med at spørge: 'Hvem er Mary?': Allerede inden serien blev vist på tv, var netbrugerne klar over, at Mary var på vej ind i Johns liv.

#SherlockLives

Samme dags aften - efter verdenspremieren på jubilæums-episoden af *Dr. Who* - lagde BBC en ny trailer for *Sherlock* ud på nettet. Den antydede Johns reaktion på Sherlocks tilbagevenden, men var især interessant, fordi den direkte forholdt sig til fansene. Man så et værelse fyldt med unge mennesker - nogle med deerstalkere - der modtog twitter-beskeder om, at Sherlock levede. Beskederne trådte frem på skærmen på samme måde, som sms'er i serien hele tiden har gjort det. Blandt fansene sås Anderson fra Scotland Yard; ham, der i de første to sæsoner var meget skeptisk over for Sherlock. Anderson havde fået skæg og havde ladet håret vokse - og var altså blevet Sherlock-fan!

Scenen slog igen fast, at BBC var helt klar over den fan-kultur, der udspandt sig omkring serien - og at man forstod at understøtte den. Med hashtaggen #SherlockIsNotDead og #SherlockLives åbnede BBC selv et rum på twitter, hvor virkelighedens fans kunne kommunikere videre, som om de på linje med fansene i klippet var med i den fiktive verden. BBC tog Mika Hallors #IbelieveinSherlock-ide til sig.

Sherlock 01.01.14

BBC annoncerede 26.11.13, at *Sherlock* ville blive en del af kanalens juleprogram, og ud på aftenen to dage efter var Gatiss - sin vane tro - igen på twitter med en teaser: 'Hvis I er i nærheden af Baker Street, Gower Street eller tilmed Bart's i morgen formiddag, så hold øje med et bestemt køretøj, der indeholder nogle særlige nyheder.' En times tid senere var det producenten Sue Vertues tur: 'Hej #Sherlock fans i London. Hold godt øje i morgenmyldretiden og vis jeres respekt.' Fansene på nettet var helt oppe at køre.

Det havde længe været kendt, at første episode i den kommende sæson hed *The Empty Hearse*, Den tomme rustvogn, og 27. november om formiddagen sendte BBC en rustvogn rundt i Londons gader. I bagruden stod der 'BBC' og i sideruderne: 'Sherlock 01.01.14'. Fansene på Londons gader sikrede, at nyheden om, hvornår første episode af den

nye sæson ville blive sendt, på få sekunder nåede verden rundt via de sociale medier. Det var effektiv viral markedsføring, og lykkelige fans fra hele verden kommenterede på twitter og begyndte at inddrage billeder af ligvognen i deres digitalt manipulerede billedkommentarer.

Many Happy Returns

Da BBC et par dage senere annoncerede, at de også havde en lille *Sherlock*-julespecial på programmet, blev det hyppigt kommenteret på nettet. Filmen hed *Many Happy Returns* og varede godt 7 minutter. Den havde premiere på BBC's iPlayer juleaften og kom hurtigt på youtube, hvor den efter kun fire døgn var blevet set over 4 millioner gange. 10 dage senere var den blevet set 5,5 million gange.

Filmen var et fortættet udtryk for både lancerings- og adaptionsstrategien. Den havde manuskript af Moffat og Gatiss, lod fansene spille en central rolle - både i og uden for den lille fortælling - og refererede til større og hændelser fra de kanoniske historier. Den fortalte om, hvordan Anderson forsøgte at overtale Lestrade til, at der var flere historier fra nyhederne, der tydede på, at Sherlock var i live - og på vej hjem: Det var Sherlock, der afslørede en kvindelig narko-smugler blandt munke i Tibet, og ham, der i Hamborg fik dømt en Hr. Trepoff for hustrumord. I tråd med seriens legende holdning til Conanen var der referencer tilbage til de oprindelige historier: I *Empt* fortæller Holmes selv, at han under sig forsvinden bl.a. har rejst i Tibet og dér har besøgt Lhasa og 'overlamaen', og i *Scan* nævner Watson, at Holmes på et tidspunkt har været i Odessa i forbindelse med Trepoff-mordet.

Digital markedsføring

Bortset fra traileren, der blev vist på BBC, men også lå på BBC's hjemmeside, foregik al denne aktivitet på internettet

og på de sociale medier. Samtidig gav både skuespillere og Gatiss & Moffat interviews til både trykte medier og tv, men det afgørende anderledes ved lanceringen af *Sherlock III* var den omfattende aktivitet både BBC og aktive brugere udfoldede omkring serien; en aktivitet, der føjede nye aspekter til de historier, der blev fortalt af det traditionelle tv-medie.

Der opstod en omfattende, internetbaseret fankultur omkring *Sherlock*, og det var tydeligt, at serien skabte helt nye fans. De vidste måske ikke, at Holmes i forvejen fandtes 'på bog', og de havde - i hvert fald til at begynde med - ikke noget indgående kendskab til de hundrede år gamle fortællinger. De *Sherlock*-fans, der gjorde mest væsen af sig på nettet, var nye i forhold til Sherlock Holmes.

For bare 5 år siden kunne ingen have forestillet sig, at der skulle opstå en ungdomskulturel fankultur om Sherlock Holmes. Når den findes i dag, er det ikke uden sammenhæng med, at BBC og producenterne

meget professionelt har anvendt de nye, digitale medier i deres veltilrettelagte lanceringskampagne.

Moffat havde ret: 'Der fik vi jer!' ●

Hvem ejer Sherlock? (II)

Stemningen var i top blandt sherlockianere op mod jul. Sikke blot kunne vi - endnu en gang - håbe på at finde en blå karfunkel i julegåsen. Vi vidste, at de tre nye episoder af *Sherlock* var under opsejling. Og der var heller ikke længe til årsmødet.

Endnu vigtigere var det, at der var faldet dom i den sag, Leslie Klinger havde anlagt mod The Conan Doyle Estate. En entydig dom: Sherlock tilhører verden og ikke Conan Doyle's fjerne arvinger.

Det var konklusionen i det 22 sider lange dokument, dommer Rubén Castillo offentliggjorde 23. december 2013. Ifølge dommen kan enhver nu bruge karaktererne Holmes og Watson og alle andre elementer fra Conanen uden først at skulle spørge The Conan Doyle Estate om lov - og uden at betale for det.

Arvingerne ejer dog stadig de amerikanske rettigheder til de 10 fortællinger, der i USA blev udgivet efter 1922. Vil man i en bearbejdning eller en helt ny fortælling bruge elementer, der udelukkende findes i de 10 historier, går vejen stadig rundt om rettighedshaverne.

Arvingerne har appelleret dommen. Utålmodige sjæle kan følge udviklingen på free-sherlock.com, og *Sherlockiana* følger sagen.

"It ain't over till the fat lady sings."

Palle Schantz Lauridsen ●

“Stand with me here upon the terrace ...”

Aage Rieck Sørensen deltog i det stiftende møde af Sherlock Holmes Klubben d. 5. december 1950. Lørdag d. 1. februar i år drog han over Reichenbach-vandfaldet.

Modstandsbevægelsens arbejde, idet han bragte illegale blade ud på sin cykel. Allerede dengang samlede han på bøger, og på trods af sin status som student lykkedes det ham at købe samtlige numre af *The Strand Magazine*, som indeholdt Sherlock Holmes, i en indbunden udgave - jeg mener,

det var hos bogantivar Nørballe. Senere lykkedes det også at anskaffe *The Hound of the Baskervilles* og *The Adventures of Sherlock Holmes* i førsteudgaver. Aages samling af Sherlock Holmes-bøger var ubestridt den største og fornemste i Jylland. Han havde komplette samlinger af *Sherlockiana*, *The Baker Street Journal*, *The Sherlock Holmes Journal*, med

flere. Han havde samlet avisartikler med relation til Holmes i store papkasser, som blev opbevaret i kælderen. Engang, da The Cimbrian Friends of Baker Street holdt møde hos Hanne og Aage, faldt snakken på en bestemt avisartikel. Aage gik i kælderen og kom op med en papkasse. Han sagde for sig selv "1986... det må være her," hvorefter han dykkede omtrent ti centimeter ned i kassen - og dér var artiklen!

Hanne og Aage flyttede til Nørresundby, hvor Aage fik arbejde på kemifabrikken. Der var 17 trin op til lejligheden,

Aage Rieck Sørensen blev født d. 1. maj 1925 i Århus. Han blev student fra Århus Katedralskole, hvor han mødte Hanne. De to gik i samme klasse og blev herefter uadskillelige. Engang i ungdommen, da Hanne var syg, læste Aage op af Sherlock Holmes historierne for hende. Aage blev uddannet civilingeniør fra Polyteknisk Læreranstalt i København. Under krigen, som 15-20 årig, deltog Aage i

hvor de boede oven på fabrikken. I midten af 1950'erne flyttede Henry Lauritzen til Aalborg. Det blev til et livslangt og nært venskab. Aage har fortalt, at han og Henry snakkede sammen flere gange om ugen. Da Aage var en flittig frimærkesamler, sendte Henry altid sine brugte kuverter til Nørresundby. I slutningen af 1950'erne dannede Henry og Aage sammen med Anders Fage-Pedersen The Cimbrian Friends of Baker Street (officielt 1960), der blev et scion society af Sherlock Holmes Klubben. Da Henry startede sin tradition med sherlockianske galopløb på Aalborg Væddeløbsbane i 1963, var det naturligt, at Hanne og Aage deltog. Frem til Hannes sygdom i 2009 var Rieck Sørensens kun fraværende ved galopløbene tre gange. Deres mødedeltagelse ved Sherlock Holmes Klubbens Aarsmøder i København var lige så imponerende.

Aage Rieck Sørensen blev valgt ind i Sherlock Holmes Klubbens bestyrelse som Skatmester i 1972 - en post han varetog frem til 1988, hvorefter han forblev i bestyrelsen nogle år som revisor. Han skrev flere gange til *Sherlockiana* - mest berømt er artiklen "Nogle bemærkninger til The Dancing Men," som senere blev oversat til engelsk af Peter Blau og i år blev genudgivet af The Cimbrian Friends of Baker Street ved Sherlock Holmes Klubbens Aarsmøde. Aage holdt ofte skåltaler ved klubbens Aarsmøder - en vigtig tradition. Desuden bidrog han til flere udgivelser samt med foredrag i The Cimbrian Friends.

Efter at Hanne blev syg og til sidst måtte på plejehjem, holdt Aage op med at deltage i Sherlock Holmes Klubbens møder. De to havde fulgt ad så længe, at det blev umuligt at tage afsted alene. Møderne i The Cimbrian Friends fortsatte - også efter Hannes død - hos Aage i huset i Nørresundby.

Men Hannes bortgang i januar

2013 tog hårdt på ham. Lørdag d. 9. november holdt cimbrerne således et møde hos Aage, og det skulle blive det sidste, han kom til at opleve. Efter kort tids sygdom døde han lørdag d. 1. februar i år. Aage Rieck Sørensen blev begravet onsdag d. 5. februar fra Nørresundby Kirke. Han efterlader sig sønnerne Søren, Ole og Anders Rieck Sørensen. Sherlock Holmes Klubben og Cimbrerne sendte hver en sidste hilsen til kirken. Tak for dit venskab, Aage.

Æret være Aage Rieck Sørensens minde.

Jens Byskov Jensen ●

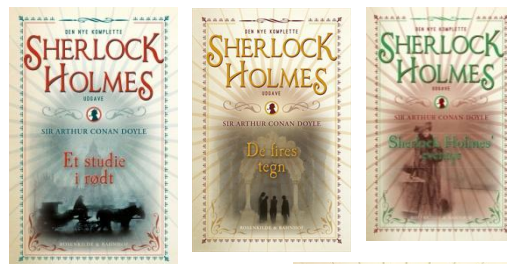
Sherlock Holmes Klubbens medlemsliste, marts 2014

Anders Hammarquist, BSI, Malmø, Sverige (1986)
Arne Nielsen, København N (2012)
Asta Schantz Koch, Hvidovre (2014)
Bjarne Juul, Humlebæk (1974)
Bo Green Jensen, Frederiksberg (1994)
Christian Monggaard, Lejre (2012)
Dinna Bjørn, Oslo, Norge (1981)
Elena Ranild, København V (2011)
Emma Thingsted, Toflund (2012)
Gunnar Berndorf, Holbæk (1950 & 2013)
Henrik Nisbeth, Esbjerg (2001)
Henrik Slott Nielsen, Århus (1978)
Jakob Levinsen, København K (2013)
Jan Heinemann, Charlottenlund (1999)
Jan Jørgensen, Stenløse (1987)
Jens Byskov Jensen, BSI, Give (2000) **præsident**
Jørgen Jespersen, Espergærde (1974)
Lasse Rask Hoff, København Ø (2014)
Lene Bach Cordes, Frederiksberg (1982)
Lise Lotte Frederiksen, Frederiksberg (1984)
Mattias Boström, BSI, Bålsta, Sverige (1990)
May Christiansen, København N (1977)
Mia Stampe Lagergaard, BSI, København N (1989) **bestyrrelsesmedlem**
Michael Skov Lambek, Valby (2009) **skatmester**
Mike Robson, Charlottenlund (2004)
Mikkel Lund, Vallensbæk (2011)
Ole Holm, Rønne (2005)
Palle Dyhre Andersen, Indian Wells, California (1967)
Palle Schantz Lauridsen, København V (2012)
Per Brink Abrahamsen, Århus (1963)
Peter Sørensen, Aalborg (1983)
Steen Ewald-Larsen, Århus (1968)
Svend Ranild, Vanløse (1986 & 2008) **vicepræsident**
Søren Bøgvad Kretschmer, Hvidovre (2007)
Therese Ranild, København V (2011)
Thessa Jensen, Hjørring (2013)
Torben Carlsen, Brønshøj (1998)

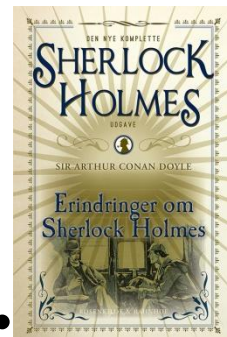

Æresmedlemmer:

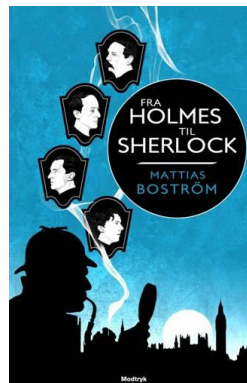
Adeline Tinning, Milburn, New Jersey (2000)
Alvin Andersen, København NV (2014) (medlem 1971) **best.medlem**
Bjarne Nielsen, BSI, Nykøbing Sj. (ærespræsident 2007) (medlem 1963)
Bjarne Rother Jensen, Aalborg (ærespræsident 2014) (medlem 1996)
Erik Drewsen, Gånghester, Sverige (2012) (medlem 1962)
Jon L. Lellenberg, BSI, Evanston, Illinois (1980)
Katherine Karlson, BSI, Binghamton, New York (2000)
Kiyoshi Tanaka, BSI, Yokohama, Japan
Margaret Smedegaard, BSI, Racine, Wisconsin (2000)
Mary Ann Bradley, Indianapolis, Indiana (2000)
Mette Fage-Pedersen, Brenderup (1996) (medlem 1976)
Mike Whelan, BSI, Indianapolis, Indiana (2000)
Niels Birger Wamberg, Virum (1970)
Nils Nordberg, BSI, Lørenskog, Norge (1971) (medlem 1967)
Peter E. Blau, BSI, Bethesda, Maryland (1979)
Ronald Burt De Waal, BSI, Salt Lake City, Utah (1979)
Steen Bichel, Hundested (2013) (medlem 1963)
Susan E. Dahlinger, BSI, Highland, New York (2000)
Ted Bergman, BSI, Lidingö, Sverige (1978)
Theodore G. Schulz, BSI, San Rafael, California (2000)

Bind 4 i Rosenkilde & Bohns nye, komplette udgave af Conanen på dansk er netop udkommet: *Erindringer om Sherlock Holmes* (*The Memoirs of SH*). Nu er det flotte projekt næsten halvvejs. Næste skridt: *Baskervilleslægtens hund*.

Vort medlem Mattias Boströms fremragende bog *Från Holmes till Sherlock* er også netop udkommet på dansk. Titlen er *Fra Holmes til*

Sherlock. I den anledning optrådte Mattias i TV2's direkte morgen-show 20/3. Kanalen kastede telefonnettet ud for at indfange en dansker til at dække den hjemlige vinkel på Mesteren i udsendelsen, men de adspurgte medlemmer af Klubben måtte melde albud på forhånd.

Ny hjemmeside for Klubben! Adressen er sherlockholmesklubben.dk. Siden er stadig under udvikling af webmaster Christian Monggaard, så en tid endnu vil den ikke rumme lige så mange oplysninger som den gamle. På forsiden vil der blive oplået nyheder af sherlockiansk art, og man vil kunne følge med i hvad Klubben foretager sig på de sociale medier, primært Facebook og Twitter. Desuden kan man læse gamle numre af *Sherlockiana*, finde oplysninger om Doyle og Holmes og om Klubben og dens virke og fornøje sig med links til andre sherlockianske hjemmesider og foreninger.

Sherlockiana udkommer 3 gange om året
Redaktør: Svend Ranild ✉ sr@ranild.dk

Sat med Baskerville

Grundlagt i 1956 af
A. D. Henriksen

ISSN 0902-0330